

Sygn. akt II K 159/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 września 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szyborska

Protokolant: Anna Domalewska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie Wojciecha Sitek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 czerwca 2014 roku i 28 sierpnia 2014 roku w W.

sprawy **B. K. (1)**

syna M. i E. z domu J.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to że:

w dniu 17 listopada 2013 roku w W., przy Al. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 06 września 2007 r. wydanym w sprawie II K 539/07 umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,26 mg/l, 0,28 mg/l, 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki A. nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk

orzeka

I. oskarżonego **B. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres wynoszący 4 (cztery) lata;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 listopada 2013 roku do dnia 02 września 2014 roku;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 159/14

UZASADNIENIE

W dniu 16 listopada 2013 roku, pomiędzy godziną 16.00 a 17.00 B. K. (1) spożywał alkohol w postaci jednego litra piwa i kieliszka wina. B. K. (1) spożywał alkohol w swoim domu w P.. Tego dnia B. K. (1) spotkał się ze swoim kolegą W. S. (2), który to poprosił go o odwiezienie do klubu (...) na P., na co B. K. (1) się zgodził. Mężczyźni pojechali do W..

Dowód:

- wyjaśnienia B. K. 12-12v ujawnione na k. 100, k. 100

W dniu 16/17 listopada 2013 roku, funkcjonariusze policji w osobach - Z. W. (1), M. S. pełnili służbę patrolową, w ramach akcji „trzeźwy wieczór”. W dniu 17 listopada 2013 roku, około godziny 1.25, w ramach prowadzonych działań przy Al. (...) w W. zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Samochód był prowadzony przez B. K. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia B. K. k. 12-12v ujawnione na k. 100

- zeznania Z. W. k. 4v ujawnione na k. 152

B. K. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu wstępnego badania, gdy urządzenie wskazało, iż B. K. (1) mógł znajdować się pod wpływem alkoholu, został on ponownie przebadany w radiowozie policyjnym przenośnym alkomatem. Pierwsze badanie wskazujące na 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się niewłaściwe z uwagi na zbyt krótki czas wydechu. Kolejne przeprowadzone badanie wykazało: 0,26 mg/l, 0,28 mg/l, 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. B. K. (1) nie żądał ponownego badania wydychanego powietrza, nie żądał badania krwi oraz nie zgłosił uwag, co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika, a następnie podpisał protokół badania. Wyniki uzyskane z badania były miarodajne. B. K. (1) nie został zatrzymany. Jego samochód został zaparkowany przy Muzeum (...) w W.. Policjanci zatrzymali prawo jazdy B. K. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia B. K. k. 12-12v ujawnione na k. 100, k. 100

- zeznania Z. W. k. 4v ujawnione na k. 152

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2 ujawniony na k. 153

- świadectwo wzorcowania k. 3 ujawnione na k. 153

- kopia wydruku z alkometru k. 34, ujawniona na k. 153

- pismo z AWAT k. 148-149, ujawnione na k. 153

B. K. (1) był wcześniej karany sądownie. B. K. (1) był świadomy, iż przed zdarzeniem był karany sądownie za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Dowód:

- wyjaśnienia B. K. k. 100

- karta karna k. 21-22, k. 88-89 ujawniona k. 153

- odpisy wyroków k. 44, 47, 125, 126, 145 ujawnione na k. 153

W toku postępowania B. K. (1) był badany sądowno – psychiatrycznie. Z treści opinii sądowno – psychiatrycznej wynikało, iż jego stan psychiczny w czasie popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolności pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

Oskarżony, **B. K. (1)**, przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w sprawie. Następnie będąc przesłuchiwanym przed Sądem, B. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony potwierdził wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego i odpowiadając na pytania, uzupełnił ich treść. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a tym samym odmówił wiary jego wyjaśnieniom, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. B. K. (1) wyjaśnił, iż w przedmiotowym dniu spożywał alkohol, podając przy tym na rodzaj i ilość spożytego alkoholu, godzinę jak i miejsce jego spożycia. Na rozprawie oskarżony dodał, iż oprócz piwa pił także jeszcze wino. Sąd zauważył, iż podczas badania B. K. (1) wskazał, iż spożył alkohol w ilości 1,5 litra. Z wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego wynikało zaś, iż spożywał piwo w ilości 1 litra. W tym fragmencie wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z przedłożonym w sprawie z przebiegu badania stanu trzeźwości, choć zaznaczono tam jedynie, opierając się na oświadczeniu oskarżonego, że pił on tylko piwo. Następnie oskarżony opisał okoliczności mające miejsce przed przedmiotowym zatrzymaniem, jak i sam moment zatrzymania go przez funkcjonariuszy policji. Opisał czynności podjęte w stosunku do jego osoby przez policjantów. Sąd dał wiarę powyższym wyjaśnieniom, korespondowały one z zeznaniami Z. W. (1), jak i były zgodne z przedłożonym w niniejszej sprawie protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości. Oskarżony wskazał również na sytuację na drodze, w czasie przed zatrzymaniem. W ocenie Sądu, opierając się na doświadczeniu życiowym, należało uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyjmując, iż w nocy był niewielki ruch pojazdów. B. K. (1) składając wyjaśnienia zakwestionował pomiar alkoholu, tłumacząc, iż wcześniej miał przeprowadzane badanie, które dało wynik 0,21 mg/l, a wynik ten nie został uwzględniony na komendzie. Sąd co do powyższego fragmentu dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż powyższe zostało potwierdzone w przedłożonej do niniejszej sprawy kopia wydruku z alkometru. Jednakże wskazać należy, iż pierwszy pomiar alkoholu w wydychanym powietrzu, był nieprawidłowy i dlatego też nie został uwzględniony. Ponadto dodać należy, iż B. K. (1) nie żądał ponownego badania wydychanego powietrza, nie żądał badania krwi oraz nie zgłosił uwag, co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika, a następnie podpisał protokół badania. Oskarżony potwierdził, fakt iż był wcześniej karany za jazdę w stanie nietrzeźwości. Ponadto wskazał, iż wcześniej jeździł samochodem, nie będąc pod wpływem alkoholu, lecz był zatrzymany bez dokumentu uprawniającego, czemu Sąd dał wiarę. Powyższe było zgodne z załączonymi do niniejszej sprawy dokumentami: kartą karną oraz odpisami wyroków. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawały wyjaśnienia B. K. (1) opisujące jego odczucia co do stanu trzeźwości i jego wpływu na stan jego świadomości.

Z. W. (1), funkcjonariusz policji, przeprowadzający interwencję wobec oskarżonego, opisał w swoich zeznaniach okoliczności zatrzymania do kontroli drogowej pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym to kierował B. K. (1). Z. W. (1) zeznał, iż w celu sprawdzenia stanu trzeźwości, B. K. (1) został poddany badaniu na zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, którego to wynik okazał się być pozytywny, wskazując przy tym na konkretnie uzyskany wynik. Z. W. (1) opisał dalsze podjęte czynności. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. W. (1) w pełnym zakresie. Zeznania te korespondowały z wyjaśnieniami B. K. (1), jak i były zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne przeprowadzone **dowody z dokumentów**. Dokumenty zostały sporządzone w przypisanej im formie i przez organy do tego powołane. Nie były kwestionowane przez strony ani nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte w **opinii sądowo – psychiatrycznej** w sprawie B. K. (1), uzupełnionej w toku postępowania sądowego. Z treści opinii wynikało, iż poczytalność oskarżonego zarówno w czasie czynu, jak i w czasie postępowania nie budziła wątpliwości, a aktualny stan zdrowia oskarżonego pozwalał na udział w rozprawie. Biegli nie stwierdzili u B. K. (1) objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego. Opinia niniejsza została sporządzona na potrzeby przedmiotowego postępowania. Została ona sporządzona przez biegłych lekarzy psychiatrów

– osoby posiadające odpowiednią wiedzę i odpowiednie doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony ani nie budziły wątpliwości Sądu.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, iż wina i sprawstwo B. K. (1) nie budziły wątpliwości i uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 178a § 4 k.k.

Odpowiedzialności karnej z art. 178a § 1 k.k. podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Natomiast art. 178a § 4 k.k. wskazuje, iż sprawca czynu określonego w § 1 tego przepisu, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., 174 k.k., 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 tegoż artykułu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo ponosi surowszą odpowiedzialność. Dodatkowo wskazać należało, iż w myśl art. 45 ust 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2012, nr 1137 ze zm.) zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 k.k., zachodzi gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przez „prowadzenie pojazdu” należy rozumieć każdą czynność wpływającą na ruch pojazdu, w szczególności wprawianie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. „Pojazdy mechaniczne” rozumie się jako pojazdy zaopatrzone w poruszający je silnik (np. samochody osobowe) [A. Marek „Kodeks karny. Komentarz”, rok 2010]. Pojęcie „drogi publicznej” będziemy rozumieć jako droga, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, co jest zgodne z definicją zawartą w art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz. U. 2013, Nr 260) [por. M. Budyn - Kulik (w:) M. Mozgowa (red.) „Kodeks karny. Komentarz”, rok 2013]. Ruchem lądowym jest ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku [por. wyr. SN z dnia 5 maja 2009 roku, IV KK 432/08, Lex 598142]. Czyn ten można popełnić umyślnie działając w zamiarze bezpośrednim bądź ewentualnym.

Przenosząc powyższe rozważania, które Sąd w pełni podzielił, na realia niniejszej sprawy, należało wykazać, iż zachowanie B. K. (1) wypełniło znamiona czynu zabronionego, to jest występku z art. 178a § 4 k.k. B. K. (1) w dniu 17 listopada 2013 roku w W., przy Al. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 06 września 2007 r. wydanym w sprawie II K 539/07 umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,26 mg/l, 0,28 mg/l, 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki A. nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym. Wyniki wskazane na skutek badania były równocenne, co wynikało z przedłożonego od producenta alko metru pisma. Okoliczności powyższe wynikały z wyjaśnień samego oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i z zeznań świadka Z. W. (1). Fakt, iż B. K. (1) był w stanie nietrzeźwości, ustalony został na podstawie wyników badań zamieszczonych w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości. Wcześniejsza karalność oskarżonego za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wynikała z przedłożonego w sprawie odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 06 września 2007 roku. Dowody te świadczyły o popełnieniu przez B. K. (1) zarzucanego mu czynu. Jak wynikało z wyjaśnień oskarżonego, miał on świadomość, iż pił alkohol i po jego spożyciu kierował pojazdem. Swoje zachowanie tłumaczył tym, iż czuł się trzeźwy, nie czuł by spożyty wcześniej alkohol w jakiś sposób wpłynął na jego świadomość. Wyjaśnienia oskarżonego w tym fragmencie, jak to wskazano powyżej, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem dla przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości bez znaczenia pozostaje stan jego świadomości co do jego odczuć tegoż stanu. Oskarżony miał obiektywną możliwość zachowania się zgodnego z prawem, a pomimo tego zdecydował się kolejny raz na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, łamiąc tym samym obowiązujące przepisy prawa. Ponadto, jak to wynikało z wyjaśnień oskarżonego, wiedział, iż wcześniej był już karany sędownie za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy ustawowym zagrożeniu za przypisane mu przestępstwo karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Okolicznością obciążającą była wcześniejsza karalność oskarżonego, za czyn tego samego rodzaju, czego oskarżony miał świadomość. Co więcej, Sąd miał na względzie jako okoliczność obciążającą, iż oskarżony nie przestrzegał porządku prawnego, a także nie respektował wcześniej wydanych wobec niego wyroków Sądów. Zwrócić należało uwagę, co wynikało z jego karty karnej i załączonych odpisów wyroków, iż B. K. (1), pomimo orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 06 września 2007 roku (sygn. akt II K 539/07) na okres 2 lat, w dniu 30 października 2008 roku kierował pojazdem mechanicznym. Podobnie sytuacja miała miejsce po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie w dniu 15 kwietnia 2011 roku (sygn. akt V K 1438/10), w którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, podczas gdy w dniu 30 listopada 2011 roku i 09 lutego 2012 roku kierował pojazdem mechanicznym. Jak wynikało z powyższego, oskarżony był kilkakrotnie karany, także za nieprzestrzeganie orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd miał na względzie, uznając za okoliczność obciążającą, iż oskarżony w niniejszej sprawie prowadził pojazd mechaniczny w centrum miasta, po drodze publicznej. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, jako okoliczność łagodzącą, iż oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jako okoliczność łagodzącą należało uznać także to, iż oskarżony wyraził skruchę. Sąd również wziął pod uwagę czas popełnienia czynu, to jest 01:25, w szczególności pod względem małego natężenia ruchu. Wymierzając karę Sąd uwzględnił również wskazaną wartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie, mając na względzie powyżej wskazane okoliczności obciążające dotyczące nierespektowania, a wręcz lekceważenia przez oskarżonego przepisów prawa, porządku prawnego, w tym wyroków Sądów orzekających wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, brak było przesłanek do przyjęcia, iż oskarżony będzie przyszłości przestrzegał porządku prawnego i nie powróci do przestępstwa, co stanowiło podstawę do zastosowania wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, wręcz nonszalanckie zachowanie oskarżonego i jego postawa wobec porządku prawnego i wyroków nie przemawiały za przyjęciem, iż w niniejszej sprawie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Wskazać należało, iż wobec oskarżonego wymierzano już kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, lecz nie odniosły one pozytywnego skutku w postaci zapobieżenia powrotowi do przestępstwa i oskarżony ponownie dopuszczał się kolejnego. W ocenie Sądu, taka postawa oskarżonego wykluczała zastosowanie wobec niego po raz kolejny warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż nie gwarantowała ona, iż cel kary, jakim jest zapobieżenie ponownego popełnienia przestępstwa, zostanie w ten sposób osiągnięty. Jak wynikało z przedłożonej karty karnej i odpisów wyroków, a także informacji o odbytych karach, oskarżony miał szansę na poprawę swego zachowania w warunkach wolnościowych, lecz z szansy tej nie skorzystał.

Sąd orzekł na podstawie art. 42 § 2 k.k. wobec B. K. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Zgodnie z treścią art. 42 § 2 k.k. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był m.in. w stanie nietrzeźwości (art. 42 § 2 k.k.). Przepis § 1 tegoż artykułu dotyczy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. B. K. (1) wypełnił powyższe znamiona, dlatego Sąd orzekł jak powyżej. Określając okres zakazu na 4 lata Sąd miał na uwadze wcześniejszą karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, lekceważenie wyroków Sądów w zakresie dotychczas orzeczonych wobec oskarżonego zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd miał na względzie przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie w tym przedmiocie wyjaśnień oraz wyrażenie skruchy. Sąd uwzględnił również porę w jakiej czyn ten został popełniony.

Zdaniem Sądu, tak wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył okres zatrzymania prawo jazdy oskarżonego od dnia 17 listopada 2013 roku do dnia 02 września 2014 roku.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, a poniesionymi wydatkami, obciążył Skarb Państwa, uznając, iż sytuacja rodzina i majątkowa oskarżonego wskazuje na to, iż uiszczenie kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe dla niego i jego rodziny.